

نزای : (اللهم إني أعوذ بك من الجوع، فإنه يُسِّن الصَّحِيعُ، (وأعوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ، فَإِنَّهَا يُسِّتِ الْبِطَانَةُ

له ئه بی هورهیره وه -رهزای خوی لیبیت- که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت: «اللهم إني أعوذ بك من الجوع، فإنه يُسِّن الصَّحِيعُ، وأعوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ، فَإِنَّهَا يُسِّتِ الْبِطَانَةُ».* (واته: خواجه؛ په نا به تو ده گرم له برسیتی چونکه به راستی خراپترین هاورپی سر جیگایه، وپه نا به تو ده گرم له خیانت وناپاکی چونکه -به راستی خراپترین ده وردهسته -خراپترین ره وشت وسیفه ته [حه سنه] [ئینو ماجه گپراو په تیه وه - نه سائی گپراو په تیه وه - ئینوداود گپراو په تیه وه]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- په نای به خوی گه وره گرت له برسیتی چونکه به راستی خراپترین هاورپی سر جیگایه که ریگری ده کات له وهی مروف دل ونه فسی نارام بیت ورا بکشیت وپه نارامی بخوایت، وهروه ها په نای به خوی گه وره گرت له خیانت وناپاکی له ئه مانهت و سپاردهی په وره ردگار و بوونه وه ره کان؛ چونکه به راستی خیانت -خراپترین ده وردهسته -خراپترین ره وشت وسیفه ته که له مروفا ده بیت

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5883>

